

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Русе, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ПЪРВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

Членове: Мария Велкова
Антоанета Атанасова

при участието на секретаря Вероника Якимова
като разгледа докладваното от Аглика Гавраилова Въззивно гражданско дело
№ 20234500500037 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

З. Е. М., чрез процесуалният си представител адв. С. М., е обжалвал Решение № 1235 от 12.10.2022 г. на Русенския районен съд, постановено по гр.д. № 3677/2022 г. по описа на РРС, с което е отхвърлена молбата на жалбоподателя за допускане на промяна на собственото му име от З. Е. М. на А. Е. М.. В жалбата се излагат съображения за неправилност на решението. Твърди се, че са налице важни обстоятелства, които налагат промяната и че с нея не се цели злоупотреба с права, нито въвеждане в заблуждение органите на реда. Жалбоподателят моли въззивният съд да отмени решението като неправилно и вместо него да постанови друго, с което да допусне исканата промяна на личното му име.

Заинтересованата страна Община Русе, редовно уведомена, не е изразила становище.

Контролиращата страна РОП, в съдебно заседание оспорва жалбата и счита, че решението следва да бъде потвърдено.

След преценка на събраните доказателства и оплакванията в жалбата, въззивният съд приема за установено следното:

Производството по делото е образувано пред районния съд по молба с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗГР на З. Е. М.. Изложени са доводи, че при раждането си на 28.01.1984 г. в гр. Русе молителят е записан със собствено име З., въпреки че преди да се роди желанието на родителите му е било да му дадат името А., понеже по това време се е извършвала промяна на имената. Излага, че след навършване на пълнолетие е опитал да смени името си като се обърнал към Община Русе, но от там му отказали с мотива, че такава промяна може да се извърши само по съдебен ред. След това, твърди, че си намерил работа във Ф.Р. Германия, а от над 15 години живее и работи в Р. Полша. Сочи, че са налице важни обстоятелства, които налагат промяна в името му, тъй като всичките му близки, познати и съседи, както и децата, съпругата му и родителите, се обръщат към него с името А., а и така е известен в обществото. В тази връзка счита, че изложените обстоятелства обосновават допускане на исканата промяна.

По делото е приложено Удостоверение за съпруга и родствени връзки от 20.08.2021 г., издадено от Община Русе, от което е видно, че съпругата на молителя е с имена М.Е. М.а, децата им носят имената Д., Ш., М. и Е., майката на молителя е с имена Е. М.а И., има леля - С.С.И., сестра – С.Е. М.а и двама братя – Б. Е. М. и А. Е. М..

Първоинстанционният съд е изискал служебно справка в Бюро "Съдимост" при РРС, от която се установява, че З. М. е осъждан по НОХД № 1367/2000 г. по описа на РРС за престъпление по чл. 198, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, по НОХД № 2634/2001 г. по описа на РРС за престъпление по чл. 194, ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК и по НАХД № 438/2007 г. по описа на РРС за престъпление по чл. 177, ал. 2 от НК, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и чл. 78а вр. чл. 2, ал. 2 от НК.

С обжалваното пред настоящата инстанция решение съдът отхвърлил молбата с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗГР за промяна на собственото име на молителя от З. на А. като неоснователна и недоказана.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд намира, че решението е правилно.

Името е основен елемент на правната индивидуализация на

физическите лица. Правото на име е абсолютно субективно право на всяко лице, то е призната и гарантирана от закона възможност физическото лице да има словесно обозначение, образувано по определен начин, но същевременно физическите лица са задължени да имат име, като основен индивидуализиращ белег в обществото. Отчитайки тези обстоятелства, при уредбата на избора на името и неговата правна промяна, законодателят е създал строго определени изисквания, които следва да се спазят при избора на име с оглед необходимостта от стабилитет на правната индивидуализация на лицата в обществото. От друга страна, при определени предпоставки, е отчетен и интересът на лицата да променят името си, което е тяхно субективно потестативно право. Тези предпоставки са изчерпателно предвидени в закона в чл. 19, ал. 1 ЗГР – името да е осмиващо, опозоряващо, обществено неприемливо или важни обстоятелства да налагат промяната му.

В настоящия случай, молбата се основава на последната хипотеза на цитираната разпоредба.

В закона не са посочени какви обстоятелства следва да се преценяват като важни, за да са основание за промяна на името, т. е. липсва легална дефиниция на това понятие. Законодателят е предоставил на съда във всеки конкретен случай да преценява, дали изложените пред него доводи за направеното искане за промяна на име представляват "важни" такива по смисъла на закона.

Настоящият въззивен състав споделя извода на районния съд, че в случая при преценка на доказателствата по делото в тяхната съвкупност, не се установяват важни по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗГР обстоятелства, които да обосноват исканата от молителя промяна на собственото му име от З. на А.. Налице е само субективно желание, но не и обективни предпоставки, които да са важни по смисъла на закона. Посоченото в жалбата обстоятелство, че с исканата промяна не се цели злоупотреба с права и въвеждане в заблуждение на органите на реда, само по себе си не може да представлява важна причина, която да обоснове промяната на име. Молителят не сочи конкретни обективни обстоятелства, различни от тези, че в семейния и приятелския му кръг всички се обръщат към него с името А.. В същото време последният не е ангажирал доказателства за горните твърдения. От представеното писмено доказателство – удостоверение за съпруга и родствени връзки, не може да се направи извод,

че жалбоподателят е известен трайно сред обществото във връзка с ежедневието, работата и социалните си контакти с името А.. Обстоятелството, че желае да носи и се представя с това име, не може да се приеме като предпоставка по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗГР, обосноваваща промяната на собственото име. Само по себе си името З. не е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо. Едновременно с това, както беше посочено, не се доказва наличието на каквито и да е важни обстоятелства, които да налагат исканата промяна.

С оглед гореизложеното правилно молбата е отхвърлена от Районния съд като неоснователна и недоказана.

Поради гореизложените съображения обжалваното решение следва да бъде потвърдено, а въззивната жалба – оставена без уважение.

Мотивиран така и на основание чл. 271, ал. 1, предл.1 ГПК въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1235 от 12.10.2022 г. на Русенския районен съд, постановено по гр.д. № 3677/22 г. по описа на РРС.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____